

หยุด ใจนิ่งสนิทไว้	กลางกาย
เป็น จุดสำคัญหมาย	สู่เป้า
ตัว สมมุติอุกมลาย	สลายหมด
สำเร็จ พระพุทธเจ้า	เสด็จเข้านิพพานเกษม

สุนทรพ้อ

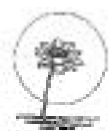
ตอนที่ ๙

เหตุการณ์บ้านเมือง

หลวงพ่อก่เกิดปี พ.ศ.๒๔๒๗ ตรงกับรัชกาล ที่ ๕ และมรณภาพปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ตรงกับรัชกาลที่ ๙ ในช่วงชีวิตของท่าน ซึ่งผ่านมาถึง ๕ รัชกาล บ้านเมืองเปลี่ยนแปลงมากมาย ในขณะที่บ้านเมืองเปลี่ยนแปลง มี วิกฤติการณ์ต่างๆ แต่หลวงพ่อยังสามารถปฏิบัติธรรมเข้าถึงธรรมกายได้ ค้นพบวิชชาธรรมกาย ซึ่งเป็นของละเอียดลึกซึ้ง ยากที่ใครๆ จะเข้าถึงได้ง่ายๆ

หลวงพ่อกำทำได้ในขณะที่บ้านเมือง ก็ใช้ว่าจะเรียวร้อยไปทั่ว นี่ก็น่าจะเรียก ว่าเป็นคุณวิเศษของท่านอย่างหนึ่ง

ตามรอยฯ จะขอแสดงลำดับ เหตุการณ์สำคัญของบ้านเมืองที่เกิดขึ้นใน ระหว่างอายุ ๗๕ ปี ของหลวงพ่อ ดังนี้

อายุ	เหตุการณ์ในชีวิตหลวงพ่อก	ปี พ.ศ.	เหตุการณ์บ้านเมือง	ช่วงรัชกาล
๑๔	หลวงพ่อกเกิด	๒๔๑๑	ร.๕ เสด็จขึ้นครองราชย์	ร.๕
	บิดาถึงแก่กรรม	๒๔๒๗	-----	
	เริ่มเป็นพ่อค้าข้าว	๒๔๓๑	-----	
	เริ่มเป็นพ่อค้าข้าว	๒๔๓๑	-----	
๑๙	อธิษฐานจิตขอบวช	๒๔๔๖	-----	ร.๖
๒๒	-----	๒๔๔๘	ประกาศ พ.ร.บ.เลิกทาส	
	บวชที่วัดสองพี่น้อง	๒๔๔๙	-----	
	-----	๒๔๕๓	ร.๖ เสด็จขึ้นครองราชย์	
๓๓	บรรลุนิธิกรรม	๒๔๕๗	เริ่มสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง	ร.๖
	-----	๒๔๖๐	ไทยเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง	
	มาอยู่วัดปากน้ำ	๒๔๖๑	สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง	
	-----	๒๔๖๘	ร.๗ เสด็จขึ้นครองราชย์	
๔๗	ตั้งโรงงานทำวิชา	๒๔๗๔	-----	ร.๗
	-----	๒๔๗๕	เปลี่ยนแปลงการปกครอง	
	-----	๒๔๗๗	ร.๗ สละราชสมบัติ, ร.๘ ขึ้นครองราชย์	
	-----	๒๔๗๗	-----	
๕๓	คุณยายพบหลวงพ่อกวัดปากน้ำ	๒๔๘๐	-----	ร.๘
	-----	๒๔๘๒	เริ่มสงครามโลกครั้งที่สอง	
	-----	๒๔๘๗	-----	
	-----	๒๔๘๘	สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง	
๖๐	พระราชภาวนาวิสุทธิเกิด	๒๔๘๗	-----	ร.๘
	-----	๒๔๘๘	สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง	
	-----	๒๔๘๙	ร.๘ ถูกปลงพระชนม์, ร.๙ ขึ้นครองราชย์	
	-----	๒๔๘๙	เริ่มสงครามเกาหลี	
๖๖	ทำพระของขวัญที่รุ่น ๑	๒๔๙๓	-----	ร.๙
๖๗	ทำพระของขวัญที่รุ่น ๒	๒๔๙๔	-----	
๖๙	ส่งพระไปเผยแพร่ที่อังกฤษ	๒๔๙๖	-----	
๗๒	ทำพระของขวัญที่รุ่น ๓	๒๔๙๙	สิ้นสุดสงครามเกาหลี	
๗๕	มรณภาพ	๒๕๐๒	-----	

หลวงพ่อก่เกิดในสมัยรัชกาลที่ ๕ ในขณะที่ยังมีทาสอยู่ในแผ่นดินไทย แต่หลวงพ่อก่เป็นอิสระ เกิดมามีชีวิตเป็นไท ไม่ใช่ทาส นี่ก็นับเป็นบุญอย่างหนึ่งของท่าน ทาสนั้นเริ่มหมดตอนปลายรัชกาลที่ ๕

ในรัชกาลนี้ บ้านเมืองมีการพัฒนาก้าวหน้ามาก มีการสร้างถนนขนาดใหญ่ เจ้านายบางพระองค์มีรถยนต์ใช้ มีการชดุดคลองมากสาย มีการทำประตุน้ำ เพื่อให้เรือผ่านคลองได้สะดวกตลอดปี ในแม่น้ำมีเรือกลไฟ ซึ่งสะดวกรวดเร็วกว่าเรือพาย เรือแจว มีการพัฒนาด้านการทหาร การแพทย์ การศึกษา พระราชโอรสหลายพระองค์เดินทางไปศึกษาที่อังกฤษ ฝรั่งเศส พระองค์ท่านเอง ก็เสด็จประพาสยุโรปถึง ๒ ครั้ง ในเวลานั้นหลวงพ่อก่ได้รับการศึกษา ตามพื้นฐานความรู้ที่มีสอนกันอยู่ในสมัยนั้น จนมีความเข้าใจในภาษาไทยและภาษาขอมเป็นอย่างดี

เมื่อหลวงพ่อก่อายุ ๑๔ ปี ก็ต้องมาเป็นพ่อค้าข้าวแทนบิดาที่สิ้นชีวิตลง บ้านเมืองเจริญก้าวหน้า การค้าก็ดี แต่เมื่ออายุ ๑๙ ปี หลวงพ่อก่กลับตั้งใจจะเลิกอาชีพค้าข้าวแล้วจะออกบวช พออายุได้ ๒๒ ปี ก็ได้บวชครองผ้ากาสาวพัสตร์

ในสมัยรัชกาลที่ ๖ อยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ไทยได้ส่งทหารเข้าร่วมรบกับฝ่ายสัมพันธมิตร เมื่อ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๖๐ ในขณะที่บ้านเมืองกำลังอยู่ในระหว่างสงครามโลก หลวงพ่อก่ได้ไปปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัดโบสถ์บน ต.บางคูเวียง และได้บรรลุนิธิธรรม ในขณะที่สงครามโลกครั้งที่ ๑ ยังไม่สิ้นสุด

ในช่วงกลางของรัชกาลที่ ๖ หลวงพ่อก่ได้มาเป็นเจ้าอาวาสอยู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ในรัชกาลที่ ๗ ปี พ.ศ.๒๔๗๔ หลวงพ่อก่เริ่มรวมทีมทำวิชา โดยการปฏิบัติธรรมตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในสถานที่ที่ท่านเรียกว่า “โรงงานทำวิชา”

๑ ปี ถัดมา คือ พ.ศ.๒๔๗๕ บ้านเมืองก็เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองครั้งใหญ่ คือ การเปลี่ยนการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช มาเป็นระบอบประชาธิปไตย หลวงพ่อก่ยังคงอยู่ที่วัดปากน้ำ ปฏิบัติธรรมของท่านเรื่อยมา

ถึงปี พ.ศ.๒๔๗๗ รัชกาลที่ ๗ ก็ทรงสละราชสมบัติ อันเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง และพระองค์ได้เสด็จไปยังต่างประเทศ จนกระทั่งสวรรคตนอกแผ่นดินไทย ในปีนี้เอง รัชกาลที่ ๘ ก็เสด็จขึ้นครองราชย์

ในสมัยรัชกาลที่ ๘ ประเทศชาติอยู่ในช่วงวิกฤติ คือการเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง ทหารญี่ปุ่นรุกเข้ามาในแผ่นดินไทย บ้านเมืองระส่ำระสาย ลูกระเบิดถูกทิ้งมาในย่านสำคัญๆ ที่มีทหารญี่ปุ่นเข้ามาอาศัย และเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์

ในช่วงสงครามโลกนี้เองที่ **คุณยายอาจารย์จันทร์ ชนกกุง** ได้มาพบกับหลวงพ่อดาวพิกุล และหลวงพ่อดำได้กล่าวทักขึ้นมาว่า “มึงมันมาช้าไป” แล้วส่งเข้าโรงงานทำวิชาในวันนั้นทันที

หลวงพ่อดาวพิกุลยังคงอยู่ที่วัดปากน้ำ ในขณะที่ชาวบ้านบางคนที่หลบออกไปต่างจังหวัดได้ ก็พากันอพยพไปอยู่ในสถานที่ที่ไม่มีทหารญี่ปุ่น พวกที่หนีไปที่อื่นไม่ได้ ก็หาที่กำบัง หลบอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากอาวุธสงครามต่างๆ แต่หลวงพ่อดำได้สั่งให้ปิดประตูโรงงานทำวิชา ห้ามเข้าออก ถ้าวิชาธรรมกายไม่จริง ช่วยบ้านเมืองไม่ได้ ก็ให้ตายอยู่ในนี้ทั้งหมด

เสียงหวอ...สัญญาณบอกให้รู้ว่าจะมีเครื่องบินทิ้งระเบิด บินมาในละแวกที่อยู่นี้ ให้หาที่กำบังโดยเร็ว แม้กระนั้นหลวงพ่อดำ และผู้ปฏิบัติธรรมในโรงงานทำวิชา ก็ไม่ได้หลีกหนีไปไหน ยังคงอยู่ที่สุสานวิชาธรรมกาย โดยเอาชีวิตเข้าแลก

สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง ชาวบ้านได้การกล่าวขานถึงอภินิหารต่างๆ ที่เกิดจากแม่ชีผู้ปฏิบัติธรรมอยู่กับหลวงพ่อดำ ในวัดปากน้ำ ช่วยบ้านเมืองให้รอดพ้นอันตราย

ในปลายสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ปี พ.ศ.๒๔๘๗ พระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อดำมชโย) ได้มาเกิดแล้วที่ จ.สิงห์บุรี

ปลายปี พ.ศ.๒๔๘๘ สงครามสงบแล้ว ในปีรุ่งขึ้น พ.ศ.๒๔๘๙ รัชกาลที่ ๘ ก็ถูกปลงพระชนม์ ยังความสะท้านสะเทือนใจให้กับประชาชนทั้งประเทศ

เมื่อมาถึงปี พ.ศ.๒๔๙๓ ในสมัยรัชกาลที่ ๙ สงครามเกาหลีก็เริ่มขึ้น ประเทศไทยส่งทหารไปร่วมรบในสงครามนี้ด้วย และปีนี้หลวงพ่อดำเริ่มแจกพระของขวัญรุ่นที่ ๑ ปีถัดมา พ.ศ.๒๔๙๔ ก็มีพระของขวัญรุ่นที่ ๒ ออกมาอีก ทหารหลายคนก็ไปให้สงครามเกาหลี ได้มีพระของขวัญของหลวงพ่อดำไปด้วย หลวงพ่อดำได้เล่าให้ฟังในเทศนาอธิบายพระของขวัญของท่านว่า

“...ถ้าจะเล่าเรื่องศักดิ์สิทธิ์ให้ฟังสามชั่วโมงเห็นจะไม่จบ เขาเล่าให้ฟังมากมายกายกอง ที่เขาเล่าในทางเกาหลี ทหารอังกฤษ อเมริกัน ทหาร

ฝรั่งเศสกำลังคุยกันอยู่ ที่ทหารไทยอยู่บ้าง ลูกกระเบิดทำลายมันตกกลาง
ประชุมกำลังคุยกันนั้น บึงเดียวเท่านั้นตายหมด เหลือตายอยู่คนเดียว
ที่อยู่ในนั้นเหลือไทยคนเดียว นอกนั้นไม่เหลือ ตายหมด ไทยคนเดียวมี
พระของขวัญอยู่ในตัว ฝรั่งเศสให้เหรียญกล้าหาญ ให้เหรียญกล้าหาญแก่
ไทยคนนั้น ยังปรากฏอยู่ นี่ความศักดิ์สิทธิ์ทั้งนั้น...”

จบจนมาถึงปี พ.ศ.๒๔๙๖ สงครามเกาหลีก็สิ้นสุดลง

ปี พ.ศ.๒๔๙๗ หลวงพ่อเริ่มเผยแพร่วิชชาธรรมกายไปต่างประเทศ โดยในวันที่
๘ พ.ย.๒๔๙๗ หลวงพ่อได้ส่งพระภิกษุวิฑูรย์ โฉมเดิมของท่านคือศาสตราจารย์วิลเลียม
ผู้ซึ่งได้ธรรมกายแล้วขึ้นเครื่องบินไปเผยแพร่ยังประเทศอังกฤษ

ปี พ.ศ.๒๔๙๙ เริ่มมีการทำพระของขวัญรุ่นที่ ๓ ซึ่งเป็นรุ่นสุดท้ายที่หลวงพ่อ
สร้างขึ้นเอง

ในปีนี้เอง หลวงพ่อเริ่มอาพาธ และถึงปี พ.ศ.๒๕๐๒ หลวงพ่อก็มรณภาพ จาก
โลกนี้ไปอย่างนักสร้างบารมีที่แกร่งกล้า

ชีวิตของหลวงพ่อเหมือนประหนึ่งว่าจะเกิดมาในช่วงที่บ้านเมืองวิกฤติ เพื่อมา
ช่วยเหลือบ้านเมือง เป็นแสงสว่างให้กับชาวโลก ในยามที่โลกเต็มไปด้วยความสับสน
ว้าวุ่น และเปี่ยมด้วยภัยอันตรายต่างๆ มากมาย

หลวงพ่อก็ได้พุดถึงเหตุแห่งความยากลำบากในช่วงสงครามโลกไว้ในเทศนาของท่าน
เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๙๗ ว่า

“...ในสองประเทศนั้นที่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน เป็นทุกข์แน่ ไม่ใช่
เป็นทุกข์เพียงเท่านั้น หลังความทุกข์มาให้ประเทศข้างเคียงไม่ใช่่น้อย
ยังเราท่านทั้งหลายได้ประสบความเบียดเบียนมาแล้วอย่างใหญ่ เรียกว่า
สงคราม ล่วงแล้วสองครั้ง ได้ประสบอย่างใหญ่ทีเดียว พอปลายสงคราม
ข้าวของแพงเกินส่วน ของหายากเกินส่วน เครื่องอุปโภคบริโภคไม่
พอใช้จ่ายกัน ต่างประเทศถึงกับเดือนร้อนถึงความตาย นี่เป็นได้แล้ว
ความเบียดเบียนซึ่งกันและกันเป็นทุกข์ในโลกอย่างนี้...”

.....

แต่บัดนี้เล่า หมดทั้งสากลโลก หมดประเทศไทย หมดประเทศ
อเมริกา หมดประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น จีน รัสเซีย ฯลฯ ถ้า
มีศีลห้าด้วยพร้อมๆ กัน เป็นใจ มีศีล ๕ พร้อมกันเสีย บริสุทธิ์พร้อมกัน
ไม่มีรองเสียด้วยกันทั้งนั้น โลกจะได้รับร่มเย็นเป็นสุขอย่างไรบ้าง

โลกก็ได้รับร่มเย็นเป็นสุขทันทีทีเดียว ประเทศใดๆ อยู่ อยู่ใครๆ
นอนไป สบายอกสบายใจ เพราะไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกันหมดทั้งโลก...”

พระผู้เป็นแสงสว่างให้กับชาวโลก ทำให้ชาวโลกได้รู้หนทางการดำเนินชีวิตที่ถูก
ต้อง ท่านปรารถนาที่จะสร้างโลกนี้ให้มีสันติสุข ดังคำเทศนาที่ท่านกล่าวไว้

แต่ช่วงชีวิตคนหนึ่งนั้นสั้นเหลือเกิน หลวงพ่อได้จากโลกนี้ไปในขณะที่สันติสุข
ที่แท้จริง กำลังคืบคลานมาสู่โลกนี้ได้นิดเดียว

คงเหลือไว้แต่มนโณปนิธานอันยิ่งใหญ่ เพื่อให้ศิษยานุศิษย์ในรุ่นหลังๆ นี้ได้ช่วย
กันสานต่องานสร้างสันติสุขที่แท้จริง ให้บังเกิดขึ้นในโลกนี้ต่อไป

